

1. Ortogonální podobnostní transformace.

Nechť A je čtvercová matice, $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$. Napište program v Matlabu, který převede matici A pomocí ortogonálních podobnostních transformací na matici v horním Hessenbergově tvaru, tj. bude platit

$$QAQ^T = H,$$

kde Q je ortogonální matice a H je matice ve tvaru

$$H = \begin{bmatrix} h_{1,1} & h_{1,2} & \dots & h_{1,n-1} & h_{1,n} \\ h_{2,1} & h_{2,2} & h_{2,3} & \dots & h_{2,n} \\ 0 & \ddots & \ddots & \ddots & \vdots \\ \vdots & \ddots & h_{n-1,n-2} & h_{n-1,n-1} & h_{n-1,n} \\ 0 & \dots & 0 & h_{n,n-1} & h_{n,n} \end{bmatrix}.$$

Ke konstrukci matice Q použijte Householderovy reflexe. Vstupem do funkce bude matice A , výstupem budou matice Q a H . Otestujte funkčnost programu na náhodných maticích. [4 body]

2. Ortogonální podobnostní transformace symetrické matice.

Co se stane, když použijeme program z 1. úlohy na matici A , která je symetrická? Jakou strukturu bude mít matice H ? Zdůvodněte teoreticky. [2 body]

3. Ortogonální transformace.

Nechť A je čtvercová matice řádu n , $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$. Napište program v Matlabu, který převede matici A pomocí ortogonálních transformací aplikovaných zprava a zleva, na matici v horním bidiagonálním tvaru, tj. bude platit

$$U^T A V = B,$$

kde U a V jsou ortogonální matice a matice B je ve tvaru

$$B = \begin{bmatrix} b_{1,1} & b_{1,2} & 0 & \dots & 0 \\ 0 & b_{2,2} & b_{2,3} & \dots & \vdots \\ 0 & \ddots & \ddots & \ddots & 0 \\ \vdots & \ddots & 0 & b_{n-1,n-1} & b_{n-1,n} \\ 0 & \dots & 0 & 0 & b_{n,n} \end{bmatrix}.$$

Ke konstrukci matic U a V použijte Householderovy reflexe. Vstupem do funkce bude matice A , výstupem budou matice U , V a B . Otestujte funkčnost na náhodných maticích. [4 body]

4. Příprava kódů na výpočet QR rozkladu.

Nechť je dána obdélníková matice $A \in \mathbb{R}^{n \times m}$. Napište funkci v Matlabu, která spočte QR rozklad matice A pomocí Householderových reflexí, tj. bude platit

$$A = QR,$$

kde $Q \in \mathbb{R}^{n \times n}$ je ortogonální matice a matice $R \in \mathbb{R}^{n \times m}$ je horní trojúhelníková matice. Vstupem do matlabovské funkce bude matice A , výstupem budou matice Q a R . Dále si prostudujte matlabovské funkce, které spočtou QR rozklad matice A pomocí (iterované) verze klasického Gram-Shmidtova procesu (CGS) a (iterované) verze modifikovaného Gram-Shmidtova procesu (MGS). [4 body]

5. Test numerické stability výpočtu QR rozkladu.

Uvažujte Lauchliho matici

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & \dots & 1 \\ \delta & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \ddots & \ddots & \ddots & \vdots \\ 0 & \ddots & \delta & 0 & 0 \\ \vdots & \ddots & \ddots & \delta & 0 \\ 0 & \dots & 0 & 0 & \delta \end{bmatrix}$$

velikosti 21×20 s parametrem $\delta = 10^{-7}$. Tuto matici získáte matlabovským příkazem

```
A=gallery('lauchli',20,1e-7);
```

Použijte předchozí algoritmy (QR rozklad spočtený pomocí Householderových reflexí, QR rozklad pomocí 4 variant Gram-Schmidtova procesu - CGS, MGS, iterovaný CGS, iterovaný MGS) ke spočtení QR rozkladu Lauchliho matice. Pro každý algoritmus spočtete ztrátu ortogonality $\|I - Q^T Q\|_F$ a normu rezidua $\|A - QR\|$. Výsledky komentujte. [4 body]

6. Test rychlosti a přesnosti algoritmů.

Na dostatečně velkých náhodných maticích porovnejte výsledky spočtené Vašimi programy s výsledky spočtenými matlabovským příkazem

```
[Q,R]=qr(A)
```

z následujících hledisek

- (a) čas výpočtu
- (b) přesnost výpočtu měřená ztrátou ortogonality $\|I - Q^T Q\|_F$ a normou rezidua $\|A - QR\|$.

Výsledky komentujte. K měření výpočetního času lze v Matlabu použít buď funkce `tic` a `toc`, tj.

```
tic    výpočet    toc
```

nebo funkci `cputime`, např.

```
t=cputime; surf(peaks(40)); e=cputime-t
```

[3 body]

7. Řešení soustav lineárních rovnic.

Uvažujte následující postup. Pro danou regulární matici $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ zvolte vektor x (přesné řešení) jako náhodný vektor, $x = \text{randn}(n,1)$ a dopočtete příslušný vektor pravé strany $b = Ax$. Spočtete číslo podmíněnosti dané matice (příkaz `cond(A)`) a řešte systém lineárních rovnic pomocí:

- (a) LU rozkladu s částečnou pivotací (Návod: použijte příkaz `[L,U,P] = lu(A)`, kterým získáte LU rozklad matice PA , kde P je vhodná permutační matice. Z předchozího známe rozklad matice $PA = LU$.
- (b) LU rozkladu s částečnou pivotací a iteračního zpřesnění, použijte LU rozklad spočtený v bodě (a) a proveďte dvě iterace iteračního zpřesnění,
- (c) QR rozkladu matice A (ke spočtení QR rozkladu použijte příkaz `[Q,R]=qr(A)`),
- (d) singulárního rozkladu matice A (ke spočtení singulárního rozkladu použijte příkaz `[W,S,V]=svd(A)`).

Při řešení soustav nezapomeňte využít toho, že inverze ortogonální matice Q je matice Q^T .

Označme x přesné řešení uvažované soustavy (to jste zvolili na počátku) a $\hat{x}$ řešení spočtené uvažovaným algoritmem. Pro jednotlivé způsoby řešení soustavy rovnic spočtete následující charakteristiky, pomocí nichž lze hodnotit kvalitu spočteného řešení:

- relativní normu reziduua $\frac{\|b - A\hat{x}\|}{\|b\|}$,
- relativní normu chyby $\frac{\|x - \hat{x}\|}{\|x\|}$,
- velikost normované relativní zpětné chyby $\frac{\|b - A\hat{x}\|}{\|A\|\|x\| + \|b\|}$,
- v případě použití LU rozkladu spočtete velikost růstového faktoru, tj. číslo $\frac{\|U\|_\infty}{\|A\|_\infty}$.

Předchozí postup proveďte pro dvě konkrétní testovací matice,

- matici

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 1 \\ -1 & 1 & \ddots & \vdots & 1 \\ \vdots & \ddots & \ddots & 0 & 1 \\ -1 & \ddots & -1 & 1 & 1 \\ -1 & \ddots & -1 & -1 & 1 \end{bmatrix}$$

velikosti 80×80 ,

- Hilbertovu matici, $A = [a_{i,j}]$, velikosti 10,

$$a_{i,j} = \frac{1}{i + j - 1},$$

kterou získáte příkazem `A = hilb(10);`

Výsledky získané z numerického experimentu komentujte.

[7 bodů]

Poznámka.

Charakteristika

$$\beta(\hat{x}) \equiv \frac{\|b - A\hat{x}\|}{\|A\|\|x\| + \|b\|}$$

se nazývá *normovaná relativní zpětná chyba* a může být interpretována následujícím způsobem. Spočtenou aproximaci řešení $\hat{x}$ si lze představit jako přesné řešení perturbované soustavy

$$(A + \Delta A)\hat{x} = b + \Delta b.$$

Ptáme se, jak moc musíme změnit původní soustavu, aby bylo spočtené řešení přesným řešením modifikované soustavy. Přesněji, ptáme se na velikosti nejmenších možných změn vstupních dat A a b takových, že $\hat{x}$ je přesným řešením perturbované soustavy, přičemž velikosti změn měříme v relativním smyslu pomocí podílů

$$\frac{\|\Delta A\|}{\|A\|} \text{ a } \frac{\|\Delta b\|}{\|b\|}.$$

Lze ukázat, že tyto velikosti nejmenších možných změn vstupních dat lze spočíst právě pomocí čísla $\beta(\hat{x})$. Jinak řečeno, $\beta(\hat{x})$ představuje nejmenší číslo β , pro něž existují změny ΔA a Δb splňující $\|\Delta A\| \leq \beta\|A\|$, $\|\Delta b\| \leq \beta\|b\|$ takové, že $\hat{x}$ je přesným řešením perturbované soustavy.

8. Numerická hodnost matice.

- Pomocí singulárního rozkladu zjistěte numerickou hodnost r matice ZENIOS. Zjištěnou numerickou hodnost porovnejte s výsledkem příkazu `rank(A)`; *Návod:* Numerická hodnost matice je počet singulárních čísel výrazně větších než strojová přesnost. V tomto příkladu považujte za numerickou hodnost počet singulárních čísel větších než tolerance

$$n\mathbf{u}\|A\|,$$

kde $\mathbf{u} \approx 2.2 \times 10^{-16}$, n je velikost matice. Matici načtěte do prostředí Matlabu příkazy

```
load zenios; A = full(spconvert(zenios));
```

Ke spočtení singulárních čísel použijte příkaz `svd`.

- Pouze ze znalosti spočtených singulárních čísel určete velikost $\|A - A_r\|$, kde A je původní matice ZENIOS a A_r je její nejlepší aproximace hodnosti r , kde r je vámi určená numerická hodnost. Poté ověřte numericky, tj. spočtete $\|A - A_r\|$ pomocí příkazu `norm`.

[4 body]

9. Aproximace matice pomocí singulárního rozkladu.

- Pomocí příkazu `[A,map]=imread('obrazek.bmp');` `A=double(A);` načtěte obrázek do matice A . Potom příkazem `svd` spočtete její singulární rozklad. Necht' A_k je nejlepší aproximace matice A hodnosti k ,

$$A_k = \sum_{j=1}^k \sigma_j u_j v_j^*,$$

kde u_j a v_j jsou levé a pravé singulární vektory matice A , σ_j jsou příslušná singulární čísla. Určete k tak, že se obrázek uložený v matici A_k příliš neliší od obrázku uloženého v matici A (podle Vašeho subjektivního dojmu). K vykreslení obrázku uloženého v matici X lze použít příkaz `imagesc(X)`, `axis image`, `colormap(map)`.

- Jako testovací obrázek použijte buď černobílý obrázek `strom.bmp` nebo jiné vámi zvolené obrázky. Pokud je vámi zvolený obrázek barevný, je nutné s ním zacházet trochu složitěji. Výše zmíněným příkazem použitým na barevnou fotografii získáte matici A , která má tři rozměry. V matici $X=A(:, :, 1)$ je uložen červený kanál obrázku, v $Y=A(:, :, 2)$ je uložen zelený kanál obrázku a v $Z=A(:, :, 3)$ je uložen modrý kanál obrázku. Místo jedné matice tak musíte pracovat se třemi maticemi, spočítat singulární rozklady matic X , Y , Z , jejich nejlepší aproximace X_k , Y_k a Z_k . Před zobrazením je nutné tyto tři matice poskládat opět do jedné trojrozměrné matice např. B , a zobrazit ji např. příkazem `image(uint8(B))`.

[8 bodů]